

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Peregrino presbytero [et] martyre. Cap[itulum]. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse maij occurrētibus. Fo. cxvij.

rum liquore egritudines sanantur. Vorum omnium festum agitur idibus maij.

De sanctis petro paulo andrea et dionysia martyribus. Cap. iij.

Etrus; paulus: andreas et Dionysia temporibus de ceteris passi sunt. Quorum petrus adolescens ab optimo pconsule apud lemosacum cunctate comprehensus: cum se christianus perficeret in rota extensus vix cultis ferreis toto corpe astrinxerat: dum constanter permaneret:

gladio aaduersus est. Deinde proconsul ad cunctatē traditū accedēt oblatos sibi nocomachū andrea et paulū christianos dudum torquere fecit. Nocomachus autem diutissime cruciat⁹ cum iam prope esset: ut spiritu emitteret: clamauit se christiana num nunquam fuisse: et idolis sacrificaturū paratus esse. Qui mox deposit⁹ ubi sacrificauit: a demone arept⁹ et in terra clisis: lingua suā comedēs infelicitate expiravit. Et illa dionysia puella annorum xv. virgo christiana hec vidēs infelicitatem illius argueret: et spiritum dominum verum deum acclamaret a iudice tenta tradidit duobus lacertis suis inbus illudēda. Qui dum eā corūpere vellent: et illa cōtra eos virūlenter dimicaret: apparuit eis angelus domini cum immenso lumine qui domum tantam luce perfudit: quod inuenies terrore percussi ad pedes virginis prociderunt: et venia postularent. Donec autem pconsul paulū et andrea flagellis ceteros populo tradidit occidēdos. Quos illi pedibus alligatos extra ciuitatē trahentes lapidibus interfecerūt. Ad quos accurrēt dionysia ut secū occūberet iussu pconsulū decollata est. Quoz om̄is corpora christiani ad vibē lemosacum delata via cū corpe beati petri martyris sepulta sunt. Hox̄ om̄is agit⁹ passio idibus maij.

De sancto peregrino presbytero et martyre. Cap. v.

Peregrinus presbyter ciuius Romanus a sancto Gero papa cum marseone presbytero concordio diacono: et iouiano subdiacono archi fanuario lecroze ad predictandum verbum dei ad gallias missus est. Qui primo apud massiliam. Deinde apud lugdunum: deinde apud antifiodorū p̄dicarūt: ubi multitudine populi conuenerunt: et ecclesia fabicarūt. Post que beatus peregrinus iteranū accessit: ubi dum spiritu anūclaret a iudice tent⁹ et in vicō bauaglio in carcere detent⁹ est. Deinde imperator adrianus ad iteranēm ciuitatē venientē p̄sentatus est. A quo diversis suppliciis attrectat⁹: non uissime decollat⁹ est anno dñi. ccxxix. Corpus hoc eius feris expositū cū dieb⁹ plurib⁹ permanens

fuisse intactum iussu angelico a Rustico christiano colligis et plantastro imponit: eodemque angelo ducce a media nocte usq; ad auroram ad sanctū Dionysium parisiensem deducit. Luce mane rusticus se antifiodorū adhuc appropinquare nō crederet: et postmodū se antifiodorū transiisse et parisius aduenisse consiperet: mirat⁹ expectabat delovitūtē. Tunc signis ecclesie sancti dionysii per seipso pulsantib⁹ et monachis hoc stupētibus negat⁹ causam cognoscētibus: tandem voce de celo corporaliter ad eos facta p̄moniti omnes monachi sancto corpori obutarunt: et ipsum ad locū suū deferentes in capsa argentea honorifice sepe literūt: ubi et quietescit miraculis polles. Paulus est autem xvij. kalen. iunij.

De sancto vbaldo epo et confessore. Cap. vi.

Baldus ep̄s nobilis p̄ sapia eugubine ciuitatis orisidus a pueritate deo deu-

tus patre defuncto cui fuerat unicus apud ecclesiam sancti secundi iuxta sp̄m oppidū statu litteras puerulus didicit: et clericus ipsius ecclesie factus eā in tantū dilexit: ut ipam post tps de paupere diuītē: de seculari faceret regularē. Qui postmodum a patruo noīe Abaldo cuius ḡra et ip̄e vbalduſ vocatus fuerat maiorī ecclesie traditus: summa sanctitatis perfectione pollere cepit. Qui erā ab amicis dudū pulsatus ut vixum sumeret: oīno recusauit: sp̄o potius militare decernēs. Ears nem quoq; dirist et assiduis felūiis macerabat. Deinde quasi inuit⁹ sacerdotij gradū cōpulsus ascendere: osa sibi a patre relictis egensis et ecclesiis dispensauit. Ecclesia quoq; suā matricē edificiis et p̄dīs ampliauit. Sed cū quasi tota ciuitas incendio cōflagrasset ecclesia suā sancti secundi cū claustro et domo igne consumptā de proprio reparauit. Dehinc in cenobio canonicice portuefi. apud rauēnā tribus mēsibus manitans regulā et ordinem dei viviendū: nō solū imbiuit: sed in scriptis reponauit: et reuersus ad ecclesiam suā eandē regulariū canonicoz monasteriū iuxta ordinē portuefi instituit: cāq; predi⁹ dotauit. Et in ipso suo regressu: lī itinere fatigatus nūc ieiuniū soluit. Et autem in quodā nemore cū socio dormiasset: exinde surges co-dicē regule obliuione dimisit: et sollicit⁹ plibit amissione vel saltē deuastatione ppter imbrē maximū qui ceciderat redit⁹: librūq; repperit ubi dimiserat iuxta viā nec raptum ab hoīe nec a pluia malefactū. Et q̄ regula ip̄a artior vis debat: cū trib⁹ tm̄ ex suis clericis: alijs abeuntibus in dicta eccl̄ia regulariter viuere cepit.

Dicitur vero epo perusino: vbalduſ eligit: sed